నిజమురా కృష్ణా...!

– కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

శాస్త్రి అంకుల్ కోసం తులసి తీసుకున్న నిర్ణయంతో మొదటిసారిగా మా దారులు వేరయ్యాయి. ఆ అవడంతో మొదలుకొని మా ప్రతి దారీ వేరవుతూనే పోయింది.

నేను, శ్యామ్, బృందా ఇంజనీరింగ్ లో, తులసి డిగ్రీ కాలేజ్ లో జాయిన్ అయ్యాము. కాలేజెస్ వేరైనా టెక్నాలజీ పుణ్యమాని మెసేజెస్, మొబైల్స్, మెయిల్స్ తో ఎప్పుడూ టచ్ లోనే వుండే వాళ్ళం. వాటిని (M3) అని పిలుచుకునే వాళ్ళం ముద్దుగా.

ఎంత బిజీ స్కెడ్యూల్ వున్నా రోజులో ఏదో ఒక టైమ్ లో అందరం కలవడానికే ట్రై చేసేవాళ్ళం. కాలేజ్ కి వెళ్ళే ముందో లేక తిరిగివచ్చిన తర్వాతో

సెకండ్ ఇయర్ స్టార్ట్ అయ్యాకా నన్ను హాస్టల్ లో చేరిపోమన్నారు నాన్న. మూడు బస్సులు మారి వెళ్ళాల్సి రావడంతో వెయిటింగ్ లో, ట్రాఫిక్ లోనే చాలా టైమ్ వేస్టవుతోందంటూ.

నాకు ఆ డెసిషన్ పెద్దగా ఇష్టం లేకపోయినా టైమ్ సేవింగ్ కోసం ఒప్పుకోక తప్పలేదు. శ్యామ్, బృందాలు మాత్రం వారి కాలేజ్ లకి బస్ ఫెసిలిటీ వుండడంతో ఇంటి నుంచే వెళ్ళేవారు..

తులసిది కాలనీ దగ్గర్లోవున్న డిగ్రీ కాలేజ్ కావడంతో తను కాస్త ముందుగానే వచ్చేసేది కాలేజ్ నుంచి .

ఇంటర్ నుండీ అలవాటైన ట్యూషన్స్ చెప్పడం ఇంజనీరింగ్ జాయిన్ అయ్యాకా కూడా కంటిన్యూ చేయాలనుకున్నాను. కానీ అలా చేయడం కష్టమయ్యేది. కాలేజ్ దూరం కావడంతో చాలాసార్లు తిరిగి వచ్చేసరికీ ఆలస్యమయిపోయేది. నా క్లాసెస్ కూడా పాపం తులసే తీసుకోవలసి వచ్చేది.

నేను హాస్టల్ చేరిపోయాకా, తులసి పూర్తిగా టేక్ ఓవర్ చేయాల్సి వచ్చింది. ఎప్పుడైనా బృందా తనకి సాయం చేసేది. ముఖ్యంగా స్టూడెంట్స్ కి ఎగ్జామ్స్ టైమ్ లో.

చూస్తుండగానే మేము ఫైనల్ సెమ్ కి వచ్చేసాము. ఆల్రెడీ ప్లేస్మెంట్స్ జరిగిపోయాయి మా బ్యాచ్ కి. లక్కీలీ చాలా మంచి కంపెనీలో నాకు సెలెక్షన్ వచ్చింది. పైగా నేను ఎమ్.ఎస్. చేస్తానంటే కూడా అబ్రాడ్ కూడా పంపిస్తామని చెప్పారు. ఒక్క సెమ్ కష్టపడితే లైఫ్ సెట్ అయిపోయినట్టే. నేను వూహించనంత మంచి ఆఫర్ అది. వెరీ మచ్ థ్రిల్డ్.

బృందాకి కూడా మంచి ప్లేస్మెంట్ వచ్చింది. కాకపోతే శ్యామ్ మాత్రం రిసెర్చ్ కి సంబంధించిన ఆఫర్ వస్తేనే తీసుకుంటానంటూ వేరేవేవీ ఆక్సెప్ట్ చేయకుండా వుండిపోయాడు.

తులసి డిగ్రీ పూర్తయిపోయింది. ఆ పైన చదివించలేనని శాస్త్రి అంకుల్ చెప్పేయడంతో తను ఇంట్లోనే వుండిపోయింది. ఈవెనింగ్స్ మేం స్టార్ట్ చేసిన ట్యూషన్ క్లాసెస్ మాత్రం తీసుకునేది.

కనీసం తను డిస్టెన్స్ లో ఐనా పీ.జీ. చేయడానికి శాస్త్రి అంకుల్ ని ఒప్పించమని నాన్ననీ, రాజేష్ అంకుల్ నీ బలవంతంగా పంపాము. చాలా కష్టంమీద అందుకు ఒప్పుకున్నారాయన, వీళ్ళ మాట కాదనలేక.

మర్చిపోలేని రోజది. తులసి చాలా సంబరపడిపోయిందప్పుడు. నాకు తెలుసు, పాపం తనకి చదువంటే చాలా ఇష్టం.

రోజూ సాయంత్రం లైబ్రరీకి వెళ్ళేముందు సిస్టమ్ ముందు కాసేపు తప్పనిసరి.. నేను హాస్టల్ కి మారాకా మా నలుగురి గ్రూప్ కీ ఛాటింగ్ కోసం మేం ఫిక్స్ చేసుకున్న టైమ్ అది.

శ్యామ్, బృందాల ప్రాజెక్ట్ క్లాసెస్ కూడా అప్పుడే పూర్తవుతాయి. తులసి కూడా ట్యూషన్ క్లాసెస్ కి కాస్త ముందే మా ఇంటికి వచ్చి నా సిస్టమ్ తీస్తుంది.

మాగ్జిమమ్ అందరం జాయిన్ అవుతాము, ఎప్పుడైనా ఒక్కొక్కరం మిస్సవుతుంటాము.

ఆ రోజు శ్యామ్, తులసీ ఇద్దరూ లేరు మెస్సెంజర్ లో. బృందా ఒక్కతే వుంది. చాలా పెద్ద న్యూస్ తో సిద్ధంగా.

"యూ నో కృష్ణా తులసి పెళ్ళట నెక్స్ట్ మంత్" ఏ వుపోద్ఘాతమూ లేకుండా డైరెక్ట్ గా మెసేజ్ టైప్ చేసింది బృందా.

"వ్వాట్.. ఆర్ యూ కిడ్డింగ్.. ఏంటంత సడెన్ గా !?" కంగారుగా తిరిగి టైప్ చేసాను. కాల్ చేద్దామంటే క్యాంపస్ లో సెల్స్ అలౌడ్ లేవు.

"లేదు. కిడ్డింగా నా మొహమా. ఈవెన్ ఐ వాజ్ టెరిబ్లీ షాక్డ్. శాస్త్రి అంకుల్ కాశీకి వెళ్ళారు కదా పొద్దున్నే తిరిగి వచ్చారు. అక్కడెవరో తెలిసినవాళ్ళు కలిసారట. చాలా మంచి ఫ్యామిలీ అట. అంకుల్ సింపుల్ గా సంబంధం ఖాయం చేసుకుని వచ్చేసారు, కనీసం రమా ఆంటీకి కూడా చెప్పనైనా చెప్పకుండా.

తులసికి కూడా కొంచెంసేపటి క్రితమే తెలిసింది. తెలియగానే నా దగ్గరకి వచ్చేసింది. సడెన్ గా కదా. పాపం చాలా నెర్వస్ అయిపోయినట్టుంది" చెప్పుకుపోతోంది బృందా.

"వెయిట్. వెయిట్..యూ మీన్ తులసీ ఈజ్ ఓ.కే. విత్ ఇట్ ? తనకి ఓ.కే.నా? ఇదంతా ఇంత తొందరగా బృందా? "

"మ్. ఏమో కృష్ణా నువ్వొచ్చాకా మాట్లాడు తనతో. నాకైతే అర్థం కావట్లేదు. నీకే తెలియాలిక" చెప్పింది.

"మే బీ. సరే తనేది?" అడిగాను.

"ఏదో పూజట సాయంత్రం. అంకుల్ కాశీ వెళ్ళి వచ్చారుకదా గంగా జలం, ప్రసాదం, అన్నీ అందరికీ పంచుతారట. ఏర్పాట్లలో వుంది" చెప్పింది.

"ఓ.కే. దెన్. మళ్ళీ మాట్లాడతాను బృందా సీ యూ" అంటూ ఛాట్ బాక్స్ క్లోజ్ చేసాను.

లేచి బయటకి వచ్చాను. అప్పటికే రఘు వచ్చాడు లైబ్రరీ టైమ్ అయ్యిందంటూ. రఘు కూడా నా కాలేజే. కాకపోతే వాళ్ళ ఇల్లు దగ్గరే కావడంతో హాస్టల్ అవసరపడలేదు వాడికి. కాలేజ్ లో క్లాసెస్ అయ్యాకా ఇంటికి వెళ్ళి మళ్ళీ వస్తాడు. ఇప్పుడంటే ప్రాజెక్ట్ టైం కాబట్టి లైబ్రరీ అవర్స్ కోసం, అసలైతే వాడొచ్చేది అందరం చేసే టైంపాస్ కోసమే.

"కృష్ణా ఏంటి ఇంకా ఇక్కడే వున్నావ్? వెళ్దామా?" అడిగాడు.

ఎక్కడో ఆలోచిస్తున్న నేను వులిక్కిపడి చూసాను " లేదు రఘూ నేను ఇంటికి వెళ్ళాలి నువ్వెళ్ళు" చెప్పి త్వర త్వరగా కదిలాను.

వెళ్ళాలి వెంటనే. అందరికంటే ముందు అమ్మతో మాట్లాడాలి ఇవ్వాళే. నా మనసులో అనుకున్నది చెప్పాలి.

"సో తులసిని ప్రేమిస్తున్నావన్నమాట" గంభీరంగా అన్నారు నాన్న.

"లేదు నాన్నా" వెంటనే జవాబిచ్చాను తల అడ్డంగా తిప్పుతూ.

"చిన్నా కథలు చెప్పకు, నువ్వేం అడుగుతున్నావని అమ్మ నాకు చెప్పిందో తెలుసా?" నాన్న గొంతులో కోపం స్పష్టంగా వినిపించింది.

"తెలుసు నాన్నా నేనే అడగమన్నాను. తులసిని పెళ్ళి చేసుకుంటానన్నాను" చెప్పాను సిన్సియర్ గా.

"పిచ్చి పిచ్చిగా మాట్లాడకు కృష్ణా. ఓ పక్క ఆ అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకుంటానంటూ, మరోపక్క ప్రేమించట్లేదంటావ్ ఎందుకా కథలు? నీకాపిల్లంటే ఇష్టం లేదూ?" అసహనంగా చూస్తూ అన్నారు నాన్న.

"ఇష్టమే నాన్నా. చాలా ఇష్టం, నాకు శ్యామ్ అంటే కూడా ఇష్టమే, కానీ ప్రేమించడంలేదుగా. అలాగే తులసంటే కూడా ఇష్టమే – ప్రేమ కాదు" వివరించాను.

"అంటే శ్యామ్ కీ, తులసికీ తేడాలేదేమిట్రా నీ దృష్టిలో" తెల్లబోతూ అడిగింది అమ్మ నాన్నవైపోసారి అయోమయంగా చూసి.

"ఎందుకు లేదమ్మా? శ్యామ్ తో నా రిలేషన్ లైఫ్ లాంగ్, మేం ఎంతకాలం కావాలంటే అంతకాలం కంటిన్యూ చేయొచ్చు, బట్ తులసితో అలాక్కాదు. ఇట్స్ నెవర్ ద సేమ్. ఆల్రెడీ బోలెడు రెస్ట్రిక్షన్స్. ఇక రేపు ఫ్యూచర్ లో మాకు ఎవరి లైఫ్ వారికేర్పడ్డాకా కనీసం కలిసేందుకు, మాట్లాడుకునేందుకైనా వుంటుందో లేదో తెలీదు.

అందుకే పెళ్ళి చేసుకుంటానంటున్నాను. సో దట్ తనని లైఫ్ లాంగ్ కోల్పోకుండా వుండేందుకు. అంతే" కన్ఫెస్ చేసాను.

ఇద్దరూ అయోమయంగా చూసారు నావైపు. సడెన్ గా నాన్న నవ్వారు గట్టిగా, తేలిగ్గా. రెండు క్షణాల తర్వాత అమ్మ కూడా శృతి కలిపిందాయనతో.

నేనేం మాట్లాడలేదు. కామ్ గా నిలబడ్డాను. నేనూహించని రియాక్షన్ కాదది.

కాసేపటికి సర్దుకుని తన పక్కనున్న సోఫా వైపు చూపించారు నాన్న, "ఇలా వచ్చి కూర్చో కృష్ణా" అంటూ.

నేను వెళ్ళి పక్కన కూర్చోగానే ప్రేమగా నా భుజం చుట్టూ చేయివేసి దగ్గరకి తీసుకున్నారు.

"సారీ కృష్ణా నిన్ను టీజ్ చేయాలనో, హేళన చేయాలనో నవ్వలేదు. నీ అమాయకత్వం చూసి నవ్వొచ్చింది. అంతే. ప్లీజ్ డోన్ట్ మైండ్" ఆప్యాయంగా అపాలజైజ్ చేసారు.

"ఐ నో డాడ్", చెప్పాను మనఃస్ఫూర్తిగా.

నిజంగానే తెలుసు నాకు వాళ్ళిద్దరూ అలా నన్ను తక్కువచేయలేరని, తమ తప్పుని పిల్లలముందు ఒప్పుకుని క్షమాపణ అడిగేంత ఔదార్యం ఎంతమంది తల్లితండ్రులుకుంటుంది? బట్ ఐ కెన్ ప్రౌడ్లీ సే మై పేరెంట్స్ హేవ్ దట్. ఆ గౌరవమే లేకపోతే వారిముందు ఇలా నా మనసుని యధాతథంగా వుంచే ధైర్యం నేను ఎప్పటికీ చేయలేకపోయే వాడినేమో.

"చూడు కృష్ణా ఈ ఏజ్ లో అలాంటి ఫీలింగ్స్ సహజమే. ఇప్పుడున్న ఫ్రెండ్స్ ని వదలలేమనీ, వదిలి వుండలేమనీ ప్రతి స్టేజ్ లో అనిపిస్తుంది. స్కూల్ లో, కాలేజ్ లో, కాలనీలో, ట్యూషన్ లో. ఎవ్రీవేర్.

సర్కిల్ పెరుగుతున్నకొద్దీ మన లైఫ్ లో ప్రయారిటీస్ మారతాయి. కాలంతో పాటూ బంధాల సాంద్రతా తగ్గుతుంది. అది నువ్వు అర్థం చేసుకునీ" ఇంకా చెప్పబోతున్న నాన్న మాటల్లోకి ఇంట్రూడ్ అవుతూ చెప్పాను.

"నాన్నా. నేను ఇంజనీరింగ్ ఫైనల్ లో వున్నాను. స్కూల్, కాలేజ్, ట్యూషన్, కాలనీ అన్నీ దాటాననే అనుకుంటున్నాను, అయినా నేను ఇంకా అడాలసెన్స్ కూడా దాటలేదని నా మాటలతో మీకు అనిపిస్తోంది కదూ? బట్ అయామ్ ట్రయింగ్ టూ బీ క్లియర్ తులసి నా లైఫ్ లో చాలా ఇంపార్టెంట్. చాలా అంటే చాలా. తనని వదులుకోవాలని లేదు నాకు, కాన్ట్ లూజ్ హర్.

రేపొద్దున్న నా సెటిల్మెంట్ అయ్యాకా, నా కోసం ఎవరో ఒక అమ్మాయిని చూస్తారుగా. ఆ అమ్మాయి తులసే ఎందుకు కాకూడదు? మే బీ నేను సెటిల్ అయ్యాకా ఇదంతా మాట్లాడివుంటే ఇట్ వుడ్ హావ్ మేడ్ సెన్స్ ఏమో. బట్ నా దగ్గర అంత టైమ్ లేదు, శాస్త్రి అంకుల్ తులసికి ఏదో సంబంధం ఖాయం చేసుకుని వచ్చారని విన్నాం. సో అయామ్ లెఫ్ట్ విత్ నో అదర్ ఆప్షన్.

ఐనా నాన్నా, నాక్కూడా అంత వుత్సాహం ఏమీ లేదు ఇప్పుడు పరిగెట్టి– పరిగెట్టి ట్వెంటీ టూ ఇయర్స్ కే పెళ్ళి చేసుకుని నన్నూ, నా వైఫ్ నీ కూడా పోషించమని మీ నెత్తిన కూర్చోవడానికి అయామ్ నాట్ లైక్ దట్ లేజీ బగ్గర్ సుభాష్.

మీరు ఒక్కసారి శాస్త్రి అంకుల్ తో మాట్లాడండి, కొన్ని ఇయర్స్ వరకూ ఈ పెళ్ళి థాట్ వాయిదా వేయమని చెప్పండి, ఏ రీజన్ అయినా ఓ.కే. నాన్నా ప్లీజ్, అమ్మా చెప్పు ప్లీజ్. ప్లీజ్ డూ మీ దిస్ ఫేవర్.."

డిస్టర్బ్ చెయ్యకుండా నా వర్షన్ మొత్తం విన్నారిద్దరూ. ఆ తర్వాత కొంతసేపటివరకూ ఇద్దరూ ఏం మాట్లాడలేదు. ఆ కాసేపటి బరువైన నిశ్శబ్దాన్ని నాన్న గంభీరంమైన గొంతు చీల్చింది, నా గుండెతోపాటుగా "చూడు కృష్ణా.., నువ్వు ఓ అడాలసెంట్ లా మాట్లాడావని మేమేం అనుకోలేదు. వి రెస్పెక్ట్ యువర్ ఫీలింగ్స్ అండ్ థాట్స్. మాతో అవి షేర్ చేసుకున్నందుకు వి ఆర్ వెరీ హాపీ. తులసి నీ లైఫ్ లో ఎంత ఇంపార్టెంటో కూడా తెలుసు,

కానీ కేవలం అందుకోసమే తనని పెళ్ళి చేసుకుంటానని అనుకోవడం దట్స్ ఇన్నోసెన్స్ మై కిడ్. ప్యూర్లీ ఇన్నోసెన్స్. నువ్వు నిజంగా తులసిని ప్రేమిస్తుంటే పెళ్ళి గురించి మాట్లాడినా అర్థంవుంది, అలాంటిదేమైనా వుంటే మాట్లాడచ్చు, అడగచ్చు, రిక్వెస్ట్ చేయవచ్చు. కానీ ప్రేమ లేని చోట ఈ ప్రయత్నాలన్నీ. మ్...

అయినా డూ యూ థింక్ ఇట్స్ ఆల్ సో ఈజీ? ఇలాంటి ఇంటర్ కేస్ట్ మ్యారేజ్ కి శాస్త్రిగారిలాంటి పురోహితుల కుటుంబం ఒప్పుకుంటుందని నీకు అనిపిస్తోందా? పైగా వాళ్ళెంత ఆర్థడాక్స్ ఫ్యామిలీయో నీక్కూడా తెలుసుకదా? చాలా పెద్ద పెద్ద గొడవలవుతాయి. అసలు అలాంటి ప్రస్తావన చేసిన వెంటనే వున్న రిలేషన్స్ ముందు తెగిపోతాయి. డూ యూ అండర్ స్టాండ్ దట్?

అదంతా కేవలం తులసితో స్నేహం కట్ అవకుండా వుండడం కోసమా? మరి మా రిలేషన్స్? జస్ట్ టు రీటెయిన్ హర్ ఇన్ యువర్ లైఫ్ ఫర్ ఎ లాంగ్ టైమ్. వద్దు చాలా సెల్ఫిష్ థాట్ అనిపించుకుంటుంది కృష్ణా. వర్కవుట్ కూడా కాదు. ఐనా నీకెందుకంత భయం? మీరంతా పెళ్ళిళ్ళయ్యాకా దూరమైపోతారని అంత భయం ఎందుకు? ఇప్పుడు సొసైటీ మారింది, పీపుల్ మెయిన్టెయిన్ రిలేషన్స్ అక్రాస్ కంట్రీస్. అలాంటిది లేని పోని భయాలతో డోన్ట్ టేక్ ఎనీ హేస్టీ డెసిషన్స్.

సరే పోనీ ఇదంతా వదిలేద్దాం. ఒకవేళ తులసితో పెళ్ళికి కమిట్ అయ్యాకా ఇఫ్ యూ హాపెన్ టూ మీట్ యువర్ సోల్ మేట్. దెన్? ఏంచేస్తావు? లాంగ్ టర్మ్ కమిట్మెంట్స్ విత్ అవుట్ లవ్ వర్కవుట్ కావు కృష్ణా. వద్దు. డోన్ట్ గెట్ ఇన్ టూ ఆల్ దట్."

"నాన్నా, మీరడిగే ప్రశ్నలకి జవాబులు మీ దగ్గరే వున్నాయి. తులసి నా లైఫ్ లో వుండదని ఎందుకనుకుంటున్నాను అనే ప్రశ్నకి మీరే జవాబివ్వండి. మమ్మల్ని చిన్నప్పట్నించీ చూస్తున్న శాస్త్రి అంకుల్ వాళ్ళూ, రాజేష్ అంకుల్ వాళ్ళూ ఎందుకు భయపడుతున్నారు మా వునికిని చూసి? ఎందుకు మీరంతా పదేపదే మమ్మల్ని గమనిస్తున్నారు?

అదంతా కేవలం మేం కాస్త పెద్దయ్యేవరకే, తర్వాత ఒక్కసారి మాకు పెళ్ళిళ్ళై మేం సెటిల్ అయ్యాకా మా రిలేషన్స్ బాగుంటాయి, ఎవరి పర్మిషన్స్ అవసరంలేకుండా కాజువల్ గా వుంటాయని చెప్పకండి ప్లీజ్."

"వై నాట్ చిన్నా అదే నిజం కదా. ఐనా అదంతా మిమ్మల్ని బట్టీ వుంటుంది. మీరు ఎలా మెయిన్టైన్ చేస్తారనే దానిమీద డిపెండ్ అవుతుంది. హౌ యూ మ్యానేజ్ , హౌ యూ బిహేవ్. అండ్" నాన్న మాట పూర్తయ్యేలోపే అందుకున్నాను..

"మరి మాధవక్క సోషల్ లైఫ్ ఎందుకు నాన్నా కట్ అయిపోయిందీ? పోనీ ఎంతమంది అలా కాంటాక్ట్ లో వుండగలరు? ఇట్ డజంట్ డిపెండ్ ఆన్ హౌ వి బిహేవ్ ఆర్ హౌ వీ మెయిన్టైన్. ఇట్ డిపెండ్స్ ప్యూర్లీ ఎట్ ద మెర్సీ ఆఫ్ వన్స్ పార్ట్నర్ అండ్ అమ్మాయిల విషయంలో ఐతే వాళ్ళ ఇన్ లాస్ మెర్సీ కూడా నీడెడ్. అంతే. ఇట్స్ యాజ్ సింపుల్ యాజ్ దట్.

మీ నెక్స్ట్ డౌట్. హా. మరో అమ్మాయి అని కదూ? రేప్పొద్దున్న నాకింకో అమ్మాయితో పెళ్ళయ్యాకైనా లవ్ ఆఫ్ మై లైఫ్ కనిపించదు అని ఏం గ్యారెంటీ నాన్నా? అలా చూసుకుంటూ పోతే దానికి అంతేముంది. మీ రిలేషన్స్ పాడుచేయాలనే సెల్ఫిష్ వుద్దేశ్యంతో కాదు.., మా రిలేషన్స్ గురించిన భయంతో అడుగుతున్నాను..

ఇది సెల్ఫిష్నెస్ కానేకాదు నాన్నా నా హెల్ప్ లెస్ నెస్. ప్లీజ్ హెల్ప్..!

ఐనా, లాంగ్ టెర్మ్ కమిట్మెంట్ ఇక్కడ ఎవరో పెళ్ళి చూపుల్లో పదినిమిషాలు కలుసుకున్న వ్యక్తితో కాదు. తులసి నాన్నా. మీకు.. మీ..కు.. తెలుసు" నాకు తెలియకుండానే నా కళ్ళలో నీళ్ళు నిండాయి.

గబుక్కున లేచి, నా రూమ్ లోకి వెళ్ళి తలుపేసుకున్నాను.

నాకు క్లియర్ గా అర్థం అవుతోంది. అమ్మా-నాన్నలకి నేను చెప్పింది నచ్చలేదు. కాదు. కాదు.. అస్సలు నచ్చలేదు అని. ఎందుకంటే నేను బాధ పడుతున్నానని తెలిసి కూడా వారు నా దగ్గరకి రాలేదు అంటే, నేనేదో తప్పుచేసానని వారి హింట్.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments